

4313 17. Febr. 1897: 2. Beh. af Lovf. om Arbejderes Forsørgelseskrav efter Ulykkestilsf. 4314

kommande Arbejder f. Ets. er kommen ind i Forlagstøjet eller ved at lægge Remme paa o. s. v. er kommen til Skade, idet Maskinen pludselig blev sat i Gang, skal man undersøge, om den, der har sat Maskinen i Gang, har gjort det af Ondskabssuldhed eller lign. Jeg synes ikke, at man skal have flere af den Slags Bestemmelser i Loven, end der er nødvendigt til at præcisere Lovens almindelige Løntegang. Man skal gøre Loven saa lidt indviklet som muligt og gøre det forholdsvist let for de vedkommende at faa den Erstatning, som de have Krav paa at faa. Jeg tror, at naar man affatter Stykke 2, som Mindretallet affatter det, nemlig saaledes: „som opstaaet ved Ulykkestilsælde anses ikke den Skade, som den tilstaaede har tilføjet sig selv med Forøet, ej heller Skade ved højere Magt“, har man gjort tilstrækkeligt.

Det næste Punkt, jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til, er Underændring 9 a. Den indeholder en Definition af, hvem der skal betegnes som Arbejdsgiver. I Endringen Nr. 9 har Flertallet givet en Definition deraf, og her siges det, at kun den er Arbejdsgiver i Forhold til denne Lov, som erhvervsmæssig driver en Virksomhed, der i øvrigt falder ind under Lovens § 3, hvormod Mindretallet mener, at man i Forhold til denne Lov burde betegne den som Arbejdsgiver, Enteltmand eller et Selskab, som benytter andres Arbejdskraft i en eller flere af de i § 3 nævnte Virksomheder. For det første vil det undertiden kunne frembyde Vanskeligheder at afgøre, om en Mand kan siges at drive en Virksomhed erhvervsmæssig, skønt det kom man dog maaste ud over, men dernæst mener Mindretallet, at det sikkert er ret urimeligt at følge Flertallet, da der derved kan fremkomme Tilfælde, som falde uden for Loven. Naar f. Ets. en Mand tager en Mester, maaste en lille fattig Mester, til at udføre et Stykke Arbejde, som i øvrigt falder ind under Loven, og denne Mester tager en eller to Mand til Hjælp, saa er Mesteren erstatningspligtig over for Arbejderne, hvis de komme til Skade. Men naar den vedkommende Mand selv tager en Arbejder eller to i sit Arbejde, og disse saa komme til Skade ved Arbejdet, saa de ingen Understøttelse. Det er fremhævet af det erede Medlem for Horsens (Wulff), at der i og for sig er noget

urimeligt i, at naar man f. Ets. har en Mester til at grave en Brønd, saa er Arbejderen forsikret mod Ulykkestilsælde, men naar Arbejderen bliver antagen af en privat Mand til at grave en Brønd, og denne skrider sammen, saa at Arbejderen kommer til Skade eller maaste sætter Livet til, gives der ingen Erstatning. Der er noget urimeligt i det alene af den Grund, at vedkommende, der gaar frem paa den Maade, derved frigør sig for at betale det Bederlag til Mesteren eller Arbejdslederen, som denne ellers opnaar. I mange Tilfælde er Forholdet endogsaa dette, at den paagældende betaler Arbejderen mindre end efter den gængse Regel i det vedkommende Fag eller for den Art Virksomhed. Vi have ikke ment, at der burde være en saadan Adskillelse. Naar det Arbejde, der udføres, falder ind under § 3, maa den, for hvem Arbejdet udføres, være erstatningspligtig. Man kan tænke sig, naar der er Tale om et Stykke Arbejde, som f. Ets. Vast eller Maling af en Facade i en stor By, at den paagældende Ejendomsbesidder ikke vil henvende sig til en Maler eller Murermester for at faa Arbejdet udført, fordi han mener, at det vil være ham noget dyrere, eftersom de paagældende Mestre jo skulle holde deres Arbejdere forsikrede. Her kan jeg sære noget, mener han. Der findes jo Forretninger, der udeleje Stilladser og den Slags Ting, og nu vil jeg prøve at gaa derhen og leje et Stillads og saa sætte et Anvertissement i Avisen om, at et Par raske Svende kunne faa nogle Dages Arbejde med Malning og Oppudsning af et Hus. Derved sparer jeg saa ikke blot Mesterfalæret, men ogsaa den Fordyrelse i Arbejdernes Løn, som vil være en Folge af, at Mesteren skal holde sine Arbejdere forsikrede. Komme Folkene saa til Skade, bliver det deres egen Sag. Ja, nu kunde der jo ganske vist siges: Det bliver virkelig Arbejdernes egen Sag. Det var for saa vidt sandt, hvis de havde frit Valg, men naar der tilbydes et Par Dages Fortjeneste, er det desværre saaledes, at der findes tilstrækkelig mange Arbejdere, der meget gerne paatage sig det tilbudte Arbejde, selv om Vilkaarene ere nok saa flette. Mindretallet mener derfor, det vilde stemme med Rimelighed og Billighed, at ogsaa saadanne Personer gaa ind under Begrebet Arbejdsgiver. Flertallet